

**ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΣΤ΄
ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑΡΕΩΣ
ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΔΑΥΪΔ ΤΟΥ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ**

Ἴστώμεν στίχ. στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Προὔπαντὴν τῆς ἐνδόξου, μνήμης σου Κύριλλε, ποιούμενοι ἐκ πόθου, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Χριστὸν δοξολογοῦμεν οἱ εὐσεβεῖς, τὸν τρανῶς σε δοξάσαντα, ὡς Ἐκκλησίας ποιμένα καὶ ἀθλητὴν, εὐσεβείας ἀκατάπληκτον.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, σήμερον Κύριλλε, ὥσπερ ἀστήρ προλάμπει, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ συναθροισθέντες πάντες πιστοί, εὐφημοῦμέν σε κράζοντες· Πατριαρχῶν ἢ ἀκρότης χαῖρε σοφέ, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Προεορτίως τὸν ὕμνον, δεῦτε προσφέροντες, τῷ θαυμαστῷ Κυρίλλῳ, οἱ πιστοὶ ὁμοφώνως· τὴν ποιμνὴν γὰρ Κυρίου, οὗτος καλῶς, ἐν σοφίᾳ ἐποίμανε, καὶ ὑπὲρ ταύτης ἐτέλεσεν ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὸ ἀγώνισμα.

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοί, χορείαν συγκροτήσαντες, τὴν μνήμην προεορτάσωμεν, Κυρίλλου τοῦ πανευφήμου, καὶ πρὸς αὐτὸν οὕτως εἴπωμεν· Χαίροις Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, τῆς Κρητονήσου τὸ βλάστημα, Ἀλεξανδρείας ὁ ποιμὴν, Βυζαντίου ὁ πρόεδρος, καὶ δόξα τῆς Ἐκκλησίας· παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, μετὰ Δαυὶδ τοῦ Ὁσίου, τὴν εἰρήνην αἶτει, ταῖς ψυχαῖς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἀἴσματα τερπνά, προεόρτια συμφώνως, ἄσωμεν πιστοί, τοῦ Χριστοῦ τῷ στεφανίτῃ, ποιμένι τῷ καλλίστῳ, Ἐκκλησίας καὶ Μάρτυρι, πόθῳ πρὸς αὐτὸν ἀναβοῶντες· Ἐν παρρησίᾳ ἐκδυσώπει, Θεὸν Κύριλλε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς, τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, τὸν χρηστότατον ποιμένα, τὸν μαρτυρικῶς, ἐκτελέσαντα τὸν δρόμον, τιμήσωμεν ἐκθύμως, προεόρτιον ἔπαινον, φέροντες αὐτῷ καὶ ἐκβοῶντες· Ὑπὲρ λαοῦ τῶν Ὁρθοδόξων, Θεῷ πρέσβευε, τῷ ἐν Τριάδι ἐκτενῶς, πανεύφημε Κύριλλε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Θεία προσφορά, εὐαπόδεκτος θυσία, ὁ ἱεουργός, τοῦ Θεοῦ τῶν μυστηρίων, τυράννων ἐτελέσθης, ταῖς χερσὶ Πάτερ Κύριλλε· ὅθεν ἐν ζωῆς νῦν τῇ τραπέζῃ, τῇ οὐρανίῳ μετὰ δόξης, παριστάμενος, τῶν εὐφημούντων σε πιστῶν, μνημόνευε πάντοτε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν προεισόδιον ταύτην, ἡμέραν τῆς μνήμης σου, ἐν ἀγαλλιάσει ἐπιτελοῦντες, Κύριλλε Ἱερομάρτυς σοφέ, οἱ εὐσεβεῖς ἀναβοῶμέν σοι· Δεῦρο ὡς συμπαθέστατος, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀγαπῶντάς σε, δωρούμενος ταῖς πρεσβείαις σου ἡμῖν, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς πανσέπτου σου μνήμης, προεόρτια σήμερον, ἐν ἀγαλλιάσει τελοῦντες, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε· ὁσίως ἱερεύσας γὰρ Θεῷ, θυσία προσενήνεξαι αὐτῷ, ἐκτελέσας κἂν ἐν γῆρα νεανικῶς, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου. Δόξα τῷ σὲ ἰσχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσι τὰ κρείττονα.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ποιούμενοι τῆς σῆς, Πάτερ Κύριλλε μνήμης, φαιδρῶς τὴν προπομπήν, τῇ παρουσίῃ ἡμέρα, προσφέρομεν ἐκ πόθου σοι, προεόρτια ἄσματα, χαίροις λέγοντες, Πατριαρχῶν ἢ ἀκρότης, ἐγκαλλώπισμα, τῶν καλλνίκων Μαρτύρων, καὶ πίστεως καύχημα.

Θεοτοκίον.

Κυρία Ὁρφανή, Παναγία Παρθένε, Μονῆς σου τῆς σεπτῆς, ἀγιώτατος γόνος, ὁ μέγας Ἱερόαθλος, ἀναδέδεικται Κύριλλος, μεθ' οὗ πρέσβευε, τῷ σαρκωθέντι ἀφράστως, ἐξ αἱμάτων σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰνούντων, τὴν ἄφθαρτον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε' κκλησίας Κύριλλε, ὑπερμαχήσας, μαρτυρίῳ ἔδραμες, πρὸς τὸν ποθούμενον Χριστόν, αὐτὸν ἡμῖν

ιλεούμενος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ ρφανὴ Παντάνασσα, Θεοκυῆτορ, τῆς Μονῆς σου βλάστημα, ὥφθη ὁ Κύριλλος τερπνόν, μεθ' οὗ ἀπαύστως ἰκέτευε, ἵνα σωθῶμεν, οἱ σὲ μακαρίζοντες.

Ὁ Ν'. Εἶτα· οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', τοῦ Ἱερομάρτυρος εἰς δ' καὶ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ, ἐκ τοῦ Μηναίου, εἰς δ'. Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατ' Ἀλφάβητον· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Ἀνω σε δοξάζει, Θεὸς ὁ τῆς δόξης, θεόφρον Κύριλλε· ἡμεῖς δὲ ὕσμασιν, οἱ ἐπὶ γῆς σε ὑμνοῦμεν, ὡς κλεινὸν Ἱερομάρτυρα, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, φαιδρῶς προεορτάζοντες.

Βίον διανύσας, κατηγλαῖσμένον, ταῖς ἀριστεταῖς σου, αὐτὸν ἐσφράγισας, τοῦ μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις· διὰ τοῦτο καὶ ἀπέλαβες, οὐρανόθεν Κύριλλε, ἀμάραντον τὸν στέφανον.

Γνώσει τῆ κατ' ἄμφω, ὡς κεκοσμημένος, τὸν νοῦν σου Κύριλλε, φωστήρ ἀνέτειλας, τῆ Ἐκκλησίας φωσφόρος, καὶ λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, ἐνθέως κατεφώτισας.

Θεοτοκίον.

Κόσμον ἀμαρτίας, Ἀδὰμ τοῦ γενάρχου, σὺ ἀπελύτρωσας, ἀποκυήσασα, ἄνευ ἀνδρὸς συναφείας, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον Πάναγεν· διὰ τοῦτο πάντες σε, ἐν ὕμνοις μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Δύναμιν σὺ ἐξ ὕψους, δεξάμενος Πάτερ τοῦ Παρακλήτου, παράκλησις ἐφάνης, ἀναψυχή τε καὶ ἴαμα, ἐν ταῖς ἡμέραις Κύριλλε, μεγίστης θλίψεως, Ὁρθοδόξων τῷ πληρώματι.

Εἴνεος Ἱεράρχης, τοῦ βίου σου αἴγλη γεγεννημένος, ὑπὲρ τοῦ λογικοῦ σου, ποιμνίου χαίρων ἐτέλεσας, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον σου· διὸ σε Κύριλλε, ὁ Δεσπότης ἐμεγάλυνε.

Ζήλω Ὁρθοδοξίας, ἐτρώθη σου Κύριλλε ἡ καρδιά· διὸ τῶν κακοδόξων, τὰς φληναφίας διήλεγξας, πρὸς φυλακὴν τῆς ποιμνῆς σου· ποιμὴν γὰρ γέγονας, Ἐκκλησίας φιλοπρόβατος.

Θεοτοκίον.

Υἱμοὶς χαριστηρίοις, τὸν ξένον σου τόκον δοξολογοῦμεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη, ὡς οἶδε Λόγος ὁ ἄναρχος, καὶ ὡς Θεὸς φιλεῦσπλαγχνος, τῆς παραβάσεως, τὸ ἀνθρώπινον ἐλύτρωσε.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀρεταῖς διαπρέψας ποιμαντικάϊς, ἀπτοήτως προέκρινας τὸ θανεῖν, τυράννων αὐθάδειαν, ψευδαδέλφων τε φρύαγμα, μηδὲως δειλιάσας, ἀνδρείας ὡς ἔμπλεως, τῆ ἀψευδεῖ μιμήσει, Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος. Ὅθεν σου τὸ σῶμα, ἐκ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ἐδόθη ἀλώβητον, εἰς πιστῶν ἀγαλλίασιν, Ἱερόαθλε Κύριλλε. Πρέσβευε οὖν Πάτερ ἀεὶ, ἵνα χάριν εὕρωμεν καὶ ἔλεος, οἱ προεόρτιον ὕμνον, σήμερον κροτοῦντές σοι.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦδι δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Ἡ΄θλησας χαίρων κἂν ἐν γήρατι, ὡς Χριστοῦ μιμητής, νεανικῇ ἀνδρείᾳ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, Κύριλλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων τῆ αἴγλη, ὠραιζόμενος.

Θλίψεις μυρίας καθυπέμεινας, ἐξορίας πικράς, καὶ διωγμοὺς ποικίλους, ὑπερμαχῶν ὡς γνήσιος, ὄσιος ποιμὴν, τῆς λαχούσης σοὶ ποιμνῆς, ἔνδοξε Κύριλλε.

Γ'να τηρήσης ἐν τῆς πίστεως, τῆ νομῆ ἀσφαλῶς, τὴν λογικὴν σου ποιμνῆν, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτήρησας, ἄγρυπνον σαυτὸν, ἀφειδήσας κινδύνων, Ὅσιε Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Ρ'ούου Παρθένε ὡς φιλεῦσπλαγχνος, χαλεπῶν συμφορῶν, καὶ πειρασμῶν παντοίων, καὶ ἐξ ἐχθροῦ τῆς μήνιδος, Ἄχραντε ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας πίστει, τῆ προστασία σου.

Ἦδι ε'. Θεοφανείας σου, Χριστέ.

Καταφρονήσας ὀλικῶς, τῶν κοσμικῶν ἀγαθῶν ὡς προσκαίρων, τοῦ Δεσπότη τοῦ Σταυρὸν ἀνέλαβες, Κύριλλε παμμάρκα ἐπ' ὧμων σου, καὶ ἐμπρέσας τῶν ἀρετῶν, τοῖς προτερήμασιν ἀγίῳ ἐν θρόνῳ, ἀνήλθες Ἀρχιερέων πανσεβάσμιε.

Λόγον σοφίας θεϊκῆς, ὡς καθαρὸς τῆ ψυχῇ κεκτημένος, διδασκαίς σου τῶν πιστῶν τὸ φρόνημα, Κύριλλε πανσόφως ἐπαίδευσας· θεολόγοις δὲ λαλιαῖς, τὰ φληναφήματα τῶν λατινοφρόνων, ἀράχνης ὡσπερ ἴστον Πάτερ διέλυσας.

Μακαριζέσθω εὐσεβῶς, ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀληθῆς ὑπηρέτης, Ἀγκαράθου τῆς Μονῆς τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Κρητονήσου τὸ καύχημα, Ἐκκλησίας ὁ στολισμὸς, ὁ θεῖος Κύριλλος ὅτι ἐν σοφίᾳ, προέστη τῶν Ὁρθοδόξων τοῦ πληρώματος.

Θεοτοκίον.

Γ'λεων Μῆτερ τὸν ἐκ σοῦ, ὑπερφυῶς δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, μητρικῇ σου ἐν στοργῇ ἀπέργασαι, τοῖς ἐν κατανύξει βοῶσί σοι· Χαῖρε Δέσποινα Μαριάμ, τὸ παρθενόφυτον τῆς ἀγνείας ἄνθος, καὶ κλῆμα τῆς σωτηρίας θεοφύτευτον.

Ἦδι στ'. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νικηφόρος, κατὰ τῶν τυράννων, Κύριλλε ὠφθῆς ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἀνδρεῖον ἔχων, τῆς ψυχῆς σου ἐν Χριστῷ τὸν τόνον, τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, καὶ εὐχόμενος ἐτελειώθης· διὸ τὸν στέφανον ἔλαβες τῆς ζωῆς, δόξῃ καὶ τιμῇ καλλωπιζόμενος.

Ξηνηκούστους, ἀτρύτους ἀγῶνας, ἐπιτελέσας ἐπὶ γῆς, ἐν οὐρανοῖς ἀγάλλῃ, σὺν Μαρτύρων καὶ Δικαίων δήμοις· διὸ δυσώπει ἐκτενῶς τὸν Κύριον, παρρησίαν παρ' αὐτῷ ὡς ἔχων, τοῦ δωρηθῆναι ὡς εὐσπλαγχνος ἰλασμόν, ἔλεος καὶ χάριν ἡμῖν Κύριλλε.

Ὁλοθέρμως, Χριστὸν ἀγαπήσας, κατὰ τὴν θεῖαν ἐντολήν, τῶν ἀρετῶν σου πόνοις, ἠκολούθησας αὐτοῦ ταῖς τρίβοις, καὶ ποιμασίας διαπρέσας χάρισι, τῆ ἀθλήσει σου αὐτῷ συνήφθης· διὸ αὐτὸν καθικέτευε ἐκτενῶς, Κύριλλε σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Λογισμῶν με, ὁ τῆς πονηρίας, σάλος χειμάζει χαλεπῶς, καὶ πειρασμῶν ὁ κλύδων, πρὸς βυθόν με ἀπωλείας ἔλκει· διὸ προστρέχω τῇ πολλῇ σου χάριτι, καὶ κραυγάζω σοι ἐν μετανοίᾳ· Σῶσόν με, σῶσόν με Δέσποινα ἀγαθὴ· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζω ὁ πανάθλιος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Γερεύσας Ὅσιε, ἀγγελικῶς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτοῦ τὸ ποιμνιον, ἐν ἀληθείᾳ ποιμάνας, ἤθλησας, ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ καθεῖλες, φρύαγμα, τῶν ἀλλοφύλων ἐχθρῶν εἰς τέλος· διὰ τοῦτο ὑπεδέξω, ἀθανασίας, διάδημα Κύριλλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκολουθήσας τῷ Χριστῷ, ἐκ πρώτης ἡλικίας, καὶ Μελετίῳ τῷ σοφῷ, μαθητεύσας ἐπιμελῶς, σοφίας τὴν χάριν ἐθησαύρισας, καὶ ἀρετῆς τὰς ἀναβάσεις κατώρθωσας· ἐντεῦθεν σε ὁ Θεός, ἐπὶ καθέδρας ὑψηλῆς ἀνέδειξε, καὶ ὡς λύχνον ἐν τῇ λυχνίᾳ ἀνεβίβασε, ποιμένα ψυχῶν ἐξελέξατο, καὶ κυβερνήτην Ἐκκλησίας κατέστησε· σὺ δὲ ἀξίως τοῦ χαρίσματος, ἐν δυνάμει Πνεύματος πολιτευσάμενος, μαρτυρικῶς τὸν βίον σου ἐτέλεσας, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἔπαρσιν κατήσχυνας· διὰ τοῦτο ὑπεδέξω, ἀθανασίας, διάδημα Κύριλλε.

Μηνολόγιον καὶ Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ ζ'. Ἄφραστον θαῦμα.

Πόλεως Πάτερ, Ἀλεξανδρείας προβέβλησαι, Πατριάρχης ψήφῳ θεϊκῇ, καὶ ἄλλος Μωσῆς, ἀπεστάλης Κύριλλε, τῷ ἐν Αἰγύπτῳ λαῷ τῶν Ὁρθοδόξων, χαλεπῶς, ἐξ ἐχθρῶν χειμαζομένῳ.

Ρ'εἶθρα πηγάσας, ἐκ θεοσόφων χειλέων σου, Ὁρθοδόξου μάκαρ διδαχῆς, πιστῶν τὰς ψυχάς, Κύριλλε κατήρδευσας, καρποφορίαν πνευματικὴν προσάγων, τῷ Χριστῷ, τῷ σοφίσαντί σε Πάτερ.

Σὲ ἐν τῷ ὕψει, Ἀρχιερέων ἀνύψωσεν, ὁ Δεσπότης Κύριλλε σοφέ, καὶ ἐν τῇ σεπτῇ, Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀγαθός σε ἀνήγαγε καθέδρα, εἰς λαοῦ, φυλακὴν καὶ προστασίαν.

Θεοτοκίον.

Λόγων ἰσχύος, τὸ μέγα θαῦμα ὑπέρκειται, τοῦ σοῦ τόκου Δέσποινα Ἀγνή· σὺ γὰρ τὸν Θεόν, ἀπειράνδρως ἔτεκες, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡιδὴ η'. Ἐκστηθι φρίττων.

Τύραννον Κύριλλε σοφέ, τὸν παναλάστορα, καταβέβληκας εἰς γῆν· Χριστοῦ γὰρ τοῦ Θεοῦ τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθήσας καλῶς, προέστης πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἤθλησας Μαρτύρων, ὡς τὴν πίστιν κατέχων, μεθ' ὧν ἐστεφανώθης, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υἱμοὶς τιμῶμεν οἱ πιστοί, τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ ἔπαθλα σοφέ· Χριστῷ γὰρ τῷ Θεῷ ἰέρευσας, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, καὶ θῦμα αὐτῷ ἡγιασμένον, εὐῶδες προσηνέχθης, ἐν στάσει μαρτυρίου, ὃ Κύριλλε ἀνδρείως, τὸν δρόμον ἐκτελέσας.

Φαίνεις τῷ κόσμῳ ὡς φωστήρ, Κύριλλε ἄδυτος, καταυγάζων τοὺς λαοὺς· φωτὸς γὰρ εὐκλεῶς εἰσέδραμες, εἰς τὰς ἀφθάρτους σκηνάς, ἐν ἔργοις φωτὸς περιπατήσας, καὶ σκότους ἀσεβείας, τὰ

νέφη διαλύσας· διὸ προορτίως, τὸν ὕμνον φέρομέν σοι.

Θεοτοκίον.

Ὁ μβροῖς Μαρία μυστικοῖς, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, δρόσιόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ ῥάβδῳ μητρικῆς προνοίας σου, πρὸς σωτηρίας νομὴν, Παρθένε Ἀγνὴ ὁδήγησόν με· σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἀσπόρως τὴν τεκοῦσαν, τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος, εἰς κόσμου σωτηρίαν.

Ἰδιὴ θ´. Μὴ ἐπωδύρου μου Μῆτερ.

Χαίρων διήνυσας Πάτερ, μαρτυρίου τὸν δρόμον, καὶ εἰσελήλυθας ζωῆς, εἰς θάλαμον φαιδρόν, καὶ παρέστης Χριστῷ, Ἅγιε Κύριλλε, παρρησία πρεσβέων, αὐτῷ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων σῆς μνήμης, τὰ προεόρτια.

Ψάλλομεν Κύριλλε Πάτερ, ἐκ ψυχῆς σοι τὸν ὕμνον, προορτάζοντες τὴν σὴν, ἡμέραν οἱ πιστοὶ· ποιμασίας σὺ γάρ, ἔργοις ἠρίστευσας, καὶ ὑψώθης ἐν δόξῃ, ὡς Μάρτυς εὐκλεῆς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, καὶ ἀτελεῦτητον.

Ὡ τῶν ἀγῶνων σου Πάτερ! ὃ ἦς δόξης ἀφθάρτου, κατηξιώθης καὶ τιμῆς, ἐν χώρα τῆς ζωῆς! ἀλλ' ἐξάιτει θερμῶς, Κύριλλε ἐνδοξε, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, καὶ ἔλεος ἡμῖν, τοῖς τελοῦσι σῆς μνήμης, τὰ προεόρτια.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς τὸν θεῖόν σου τόκον, εὐλογοῦμεν, ὑμνοῦμεν, δι' οὗ ἐρρύσθημεν βροτοί, ἀρᾶς προγονικῆς, καὶ βοῶμεν πιστῶς· Κόρη Θεόνυμφε, μητρικῆ σου προνοία, διάσωσον ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, νόσου καὶ θλίψεως.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πανηγυρίζει σήμερον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, προορτίως Κύριλλε, τὴν λαμπρὰν σου ἡμέραν, καὶ γηθοσύνως βοᾷ σοι· Χαίροις ἄνερ θεόφρον, Πατράσιν ὁ τοῖς πρόπαλαι, ἐν Ἐδέμ συγχορευῶν, ὡς ἐπὶ γῆς, μιμητῆς γενόμενος τούτων Πάτερ, μεγέθει τῶν ἀγῶνων σου, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται ἡ Μάνδρα σου, Ὀρφανὴ Θεοτόκε, τῆς Ἀγκαράθου σήμερον, τοῦ ἐνδόξου Κυρίλλου, ὡς τέκνου ἡγιασμένου, τὴν πανσέβαστον μνήμην, φαιδρῶς προορτάζουσα, ὅτι οὗτος ἐμπρέψας, ποιμαντικάϊς, ἀρεταῖς τὸ πρότερον θεοφρόνως, μαρτυρικῶς ἐσύστερον, ἐκ Θεοῦ ἐδοξάσθη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ´ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ´. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε προεόρτια, ἄσωμεν ἄσματα σήμερον, κατὰ χρέος φιλέορτοι, ὑμνοῦντες, γεραίροντες, τὸν ἐν Πατριάρχαις, Μάρτυρα Κυρίου, Κύριλλον πάντες τὸν σοφόν, τὸν ἐκ τῆς Κρήτης ἐξανατείλαντα, ὡς ἄστρον παμφαέστατον, καὶ Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τηλαυγῶς καταυγάσαντα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι.

Σήμερον τῆς μνήμης σου, τὰ προεόρτια ἄγοντες, οἱ πιστοὶ ἐορτάζομεν, χορεύοντες Κύριλλε, ἐν ἀγαλλιάσει, ὅτι Ἱεράρχης, γεγενημένος ἀληθῆς, καὶ Ἐκκλησίας ποιμὴν χρηστότατος, Μαρτύρων ἐν τῷ σκάμματι, καθηγιάσθης πολυάθλε, καὶ ναὸν εἰς οὐράνιον, στεφηφόρος εἰσέδραμες.

Αὕτη ἡ ὑπέρτιμος, ἡμέρα Κύριλλε ἔνδοξε, γλυκυτάτη ἐπέφανε, τρανῶς προαγγέλλουσα, τὸ μνημόσυνόν σου· διὸ συνελθόντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί, οὓς ἐκοπίασας παναοίδιμε, ἀγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον, πρὸς φυλακὴν τῶν προβάτων σου, Ἐκκλησίας κυβέρνησιν, καὶ ψυχῶν περιποίησιν.

Στυλὸς ἀρράγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, ἐν ἡμέραις τῶν θλίψεων, μακάριε Κύριλλε, τῆς πικρᾶς δουλείας, νῦν ἐπαπολαύεις, τῆς γλυκυτάτης ἐν Ἐδέμ, τῶν πρωτοτόκων θείας μεθέξεως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, θερμὴν πρεσβείαν ποιούμενος, τῶν τελούντων τῆς μνήμης σου, τὰ σεπτὰ προεόρτια.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσπερ Πάτερ, Ἱερομάρτυς Κύριλλε, εἰς προὔπαντὴν συναθροισθέντες, τῆς μνήμης σου σήμερον, τὰ θαυμαστά τῆς ζωῆς σου, κροτοῦμεν προτερήματα, καὶ ἐκ καρδίας ἱκετεύομεν· Πατριαρχῶν ἐγκαλλώπισμα, οἰκουμένης τὸ στήριγμα, κραταίωμα τῆς εὐσεβείας, μετὰ Δαυὶδ τοῦ Ὁσίου, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη ἀσκητικῶς, δίκην ἀστέρος ἀναλάμπαντος, τὸν ἐν Τριάδι ἱκέτευε Θεόν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε προεόρτιον οἱ πιστοί, ἄδοντες τὸν ὕμνον, τῷ Κυρίλλῳ τῷ εὐκλεεῖ, ὅτι ἐν καθέδρᾳ, Πατριαρχῶν ἐμπρέπας, Μαρτύρων ἀνεδείχθη, θεῖος ὁμότροπος.

Στίχοι.

*Ἦμνους, Πάτερ Κύριλλε, προεορτίους,
Ὁ τῆς Ρόδου Κύριλλος ἐξύφανέν σοι.*